Η ΕΣΗΕΑ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΑ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΚΑΡΑΝΤΗΝΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ με βαθιά οδύνη ανακοινώνει ότι ο παλαίμαχος δημοσιογράφος της Εθνικής Αντίστασης, μέλος των Διοικήσεων της ΕΣΗΕΑ και Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Δημοσιογράφων Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης 1941-44, ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΝΤΗΝΟΣ , άφησε την τελευταία του πνοή σήμερα το μεσημέρι στο σπίτι του στην Αθήνα, σε ηλικία 88 ετών.

Μιχαλιτσάτα, Ληξούρι, 1920 Στο χωριό Μεροβίγλι γεννιέται στις 4 του Απρίλη, ο Νίκος Καραντηνός.

Ούτε είκοσι σπίτια στην κορφή του μικρού λόφου που λέγεται Μεροβίγλι, διηγείται ο ίδιος. Μετρημένο το ψωμί. Μετρημένες οι μπουκιές όταν πρόκειται να τρώνε έξι στόματα «πρώτης» γραμμής και τα καρβέλια, επτά κάθε μέρα, εξαφανίζονταν στο άψε, σβήσε.

Το 1931 ξεκίνησε τις γυμνασιακές του σπουδές στο Πετρίτσειο Γυμνάσιο Ληξουρίου, που ολοκλήρωσε το 1938.

Σ αυτή την πορεία μας βρήκε η 4 η Αυγούστου και η έφοδος να μας ντύσουν φαλαγγίτες. Αδέκαστοι δάσκαλοι και καθηγητές σταθήκανε οδηγοί μας και δεν ξεχνάμε μερικούς που περπάτησαν δίπλα μας στα κατοπινά χρόνια.

Από το 1934 και κάθε καλοκαίρι μια «πρόσκληση συγγενική» τον έφερνε στην Αθήνα, στις πόστες της Λαχαναγοράς, το «παζάρι» στη διασταύρωση Πειραιώς και Ιεράς Οδού, απέναντι από τον Κεραμεικό, στο αμαξοστάσιο του Ρουφ.

Η Κατοχή τον βρήκε στην Αθήνα. Από το 1939 ήταν φοιτητής της Φιλοσοφικής Σχολής της Αθήνας, αφήνοντας την Πάντειο στο 2 ο χρόνο για να ταιριάξει τις σπουδές με την εργασία, καθώς από

τα μέσα του 1939 εργαζόταν στα Γενικά Αρχεία του Κράτους (ΓΑΚ) με τον Γιάννη Βλαχογιάννη και τον Δ. Ζακυνθηνό.

Από το 1941 οργανώνεται στην ΟΚΝΕ και το ΕΑΜ Νέων Φιλοσοφικής και μετέχει στις νόμιμες και παράνομες αντιστασιακές δραστηριότητες: στη Φοιτητική Επιτροπή για το συσσίτιο, εκδρομές και άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις με επίκεντρο τη Λέσχη του Πανεπιστημίου, στην Ιπποκράτους, και τη Λέσχη του Πολυτεχνείου.

Στα τέλη του 1942 η ΟΚΝΕ, με απόφαση του Γραφείου της, τον τοποθέτησε υπεύθυνο στη «Νίκη», την παράνομη εφημερίδα της Οργάνωσης Αθήνας, που έβγαινε πολυγραφημένη μία φορά το μήνα. Στη συνέχεια, πέρασε στη συντακτική επιτροπή της «Νέας Γενιάς», όργανο του Κεντρικού Συμβουλίου της ΕΠΟΝ.

Μετά τη Βάρκιζα και μέχρι το Νοέμβρη του 1947, οπότε με δικαστική απόφαση διαλύθηκε η ΕΠΟΝ, ο Νίκος Καραντηνός ήταν αρχισυντάκτης της «Νέας Γενιάς», που έβγαινε ως μηνιαίο περιοδικό. Στην προσπάθειά τους να βγάλουν ξανά το περιοδικό μισοπαράνομα, συνελήφθησαν στο τυπογραφείο και παραπέμφθηκαν στο Έκτακτο Στρατοδικείο, το Γενάρη του 1948. Παρ ό,τι αθωώθηκε, ο Νίκος Καραντηνός δεν αφέθηκε ελεύθερος αλλά εστάλη ένα χρόνο εξορία στην Ικαρία και μετά ένα ακόμη χρόνο στη Μακρόνησο. Έμεινε ελεύθερος από τον Ιούλιο του 1950.

Στην κατοπινή περίοδο δούλεψε ως επαγγελματίας δημοσιογράφος σε πολλές εφημερίδες και βασικά στην «Αθηναϊκή», στην οποία υπήρξε και αρχισυντάκτης. Εργάστηκε ακόμη στη «Δημοκρατική Αλλαγή», την «Ημέρα» την «Εξπρές», το «’λφα Ρεπορτάζ» και μετά τη μεταπολίτευση στον «Ριζοσπάστη» αρχικά ως συντάκτης σε μεγάλες έρευνες και έπειτα ως τακτικός συνεργάτης της εφημερίδας. Στον «Ριζοσπάστη», στο νεολαιίστικο ρεπορτάζ, είχε εργαστεί και στην περίοδο 1945-47, ενώ παράλληλα ήταν αρχισυντάκτης στη «Νέα Γενιά».

Μέλος της ΕΣΗΕΑ γίνεται το Μάιο του 1960, επαγγελματίας πλέον δημοσιογράφος, πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής του

Πανεπιστημίου της Αθήνας (Αρχαιολογία-Ιστορία) και Πτυχιούχος Ιταλικής Φιλολογίας με υποτροφίες στα Πανεπιστήμια της Περούτζια και της Σικελίας.

Η εγγραφή μου στην Ένωση έγινε 15 χρόνια αργότερα από την πρώτη εγγραφή στο Ταμείο, όταν μου έκαναν κανονικά κρατήσεις στην «Ελεύθερη Ελλάδα». Δούλεψα στη συνέχεια στην «Αθηναϊκή» ως συντάκτης και στα τέλη ως αρχισυντάκτης, με πολύ κακούς τρόπους πληρωμής, χωρίς να ξέρουμε πότε θα πληρωθούμε.

Στα τέλη του 1973 εκλέγεται για πρώτη φορά μέλος της Εξελεγκτικής Επιτροπής της ΕΣΗΕΑ. Αν και πρώτος σε ψήφους παραχωρεί, από σεβασμό στους μεγαλύτερους, τη θέση του και πρόεδρος της Επιτροπής γίνεται ο Πασχάλης Τσαμπάσης.

Τον Οκτώβρη του 1974 εκλέγεται για πρώτη φορά Ταμίας του Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ, θέση στην οποία εκλέγεται συνεχώς μέχρι το 1980.

Την περίοδο του 1975 γίνεται, ο μεγάλος νικηφόρος απεργιακός αγώνας με ουσιαστική σύμπραξη και των άλλων σωματείων του Τύπου, των Τεχνικών, των Υπαλλήλων και των Εφημεριδοπωλών. Η Ένωση, ύστερα από δύο εβδομάδων αγώνα, πέτυχε αύξηση 28+20%, δηλ. αυτό ακριβώς που ζητούσαμε, σε δύο δόσεις. Η νίκη αυτή στάθηκε σταθμός και τις αυξήσεις πήραν αμέσως και τα μη μέλη.

Στη συνέχεια εκλέγεται στο Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ, συνεχώς, ως Σύμβουλος, Ταμίας και Α΄ Αντιπρόεδρος. Η τελευταία εκλογή του έγινε το 2001 με το σύστημα της απλής αναλογικής. Μετά αποχώρησε και τη θέση του κατέλαβε ο Παναγιώτης Ράμμος.

Ο Νίκος Καραντηνός διετέλεσε ακόμη Γενικός Γραμματέας στο πρώτο Δ.Σ. της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ενώσεων Συντακτών (ΠΟΕΣΥ), στην ίδρυση της οποίας πρωτοστάτησε.

Πρωτοστάτησε, επίσης, στη δημιουργία στενότερων δεσμών με την Ένωση Συντακτών Κύπρου και ήταν ο εισηγητής τη πρότασης για υιοθεσία από την ΕΣΗΕΑ των παιδιών του Δημοτικού Σχολείου του Φαρμακά, Λευκωσίας Κύπρου.

Ο Νίκος Καραντηνός είχε διαδεχθεί τον αείμνηστο δημοσιογράφο Γιώργο Καράντζα στην Προεδρία του Πανελλήνιου Συνδέσμου Δημοσιογράφων-Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης 1941-1944, θέση την οποία κατείχε μέχρι σήμερα, πρωτοστατώντας πάντοτε σε όλες τις κινητοποιήσεις των Αντιστασιακών Οργανώσεων. Ήταν ακόμη μέλος του Δ.Σ. της ΠΕΑΕΑ και Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Αγωνιστών και Φίλων της ΕΠΟΝ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ συλλυπείται το μονάκριβο γιο του θεοχάρη και τους οικείους του και αποχαιρετά τον μεγάλο αγωνιστή της δημοσιογραφίας και της δημοκρατίας, που σε όλη του τη ζωή διακρίθηκε για τους κοινωνικούς του αγώνες και υπηρέτησε τη δημοσιογραφία και τον τόπο με ευθύνη, αρετή, ήθος και αγωνιστικότητα.

Η εξόδιος λειτουργία θα ψαλλεί την Παρασκευή 27 Ιουνίου 2008, στις 11 το πρωί, από τον Ιερό Ναό Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου (οδός Σκουφά) και η ταφή του θα γίνει στην ιδιαίτερη πατρίδα του, τα Μιχαλιτσάτα Ληξουρίου Κεφαλονιάς, στο Σάββατο 28 Ιουνίου 2008 στις 12 το μεσημέρι.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ